

Subjektivno poročilo soška fronta

Kot vsako leto se je 9. razred odpravili na ekskurzijo po Posočju. Vreme nam ni bilo najbolj naklonjeno, saj je skoraj celo pot deževalo.

Ob 7.00 smo vsi zaspani odrinili od šole. Po eni uri vožnje smo prispeli na našo prvo postajo – Rusko kapelico. Ta je bila postavljena v spomin ruskim vojnim ujetnikom, ki jih je zasul snežni plaz med grajenjem ceste na Vršič, po kateri smo se peljali do Erjavčeve kočice. Tam smo pojedli malico in opazovali snežno idilo. Sneg nam je na poti navzdol delal nekaj težav, saj se avtobus ni hotel takoj ustaviti, po tem ko je voznik zaviral.

Kmalu je z nadmorsko višino sneg ponehal in se spremenil v močan naliv z vetrom. Ta nas je prepihal in namočil, ko smo izstopili na razgledno ploščad, s katere smo hitro odšli. Nato smo si šli ogledat prvo frontno črto in kaverne, skozi katere smo se tudi sprehodili.

Pot smo nadaljevali do trdnjave Kluže, pred katero smo se ustavili in v naš avtobus je vkorakal random dedek napravljen v starega avstroogrskega vojaka in nas v nemščini "nadr!" iz neznanega razloga. Potem smo šli iz avtobusa v trdnjavo in tam so nam "vojaki iz 1. svetovne vojne" priredili sočno predstavo. Po le tej smo si ogledali še muzej v trdnjavi.

Po končanem ogledu smo se odpravili v Bovec in tam prosto preživeli nadaljnjo uro ter se najedli. Ker pa en muzej ni bil dovolj, je bila naša naslednja destinacija muzej v bližini rojstnega kraja Simona Gregorčiča; Kobaridu. V Kobariškem muzeju nam je vodič s pomočjo makete predstavil področja, kjer je potekala 1. svetovna vojna. Med ogledom nas je popeljal nazaj v čas prve svetovne vojne in nam čim bolj približal življenje ter stisko vojakov.

Vrnili smo se skozi Škofjo Loko in domov prišli ob 18. uri.

Pripravili: Medeja, Neža, Domen